

ЯЗВИ

Пъсень, която не оstarява.

Презъ 1921. г. Дирекцията на народното здраве узнала, че въ Пловдивъ се продава оцетъ, пригответъ съ съра, вместо съ оцетна киселина. Нарежда да се направи ревизия. Идва специален химикъ отъ София. И се открива у единъ търговецъ на едротакъвъ оцетъ. Разбира се, постъпва се „съобразно закона“: съставя се нужниятъ актъ и се завежда дѣло.

Нѣколко месеца следъ това Пловдивскиятъ общински химикъ заедно съ старшия градски лѣкаръ правятъ нова ревизия на сѫщия търговецъ. И при тая ревизия се указва, че оцетътъ е пакъ пригответъ съ сърна киселина. Новъ актъ. Завежда се ново дѣло.

Дветѣ дѣла се насрочватъ презъ априлъ 1923. г. — тъкмо следъ две години. А въ този двегодишъ промежутъкъ фалшивикаторътъ свободно продължавалъ своето „производство“, своята „модерна търговия“, необезпокояванъ отъ никого.

Както и да е, и дветѣ дѣла били разгледани въ едно и сѫщо заседание, само за нѣколко минути. Мировиятъ сѫдия произнесълъ присъда: по първото дѣло налага глоба 200 лв., и повторото — сѫщо толкова.*)

Въ случая има фалшивификация на единъ хранителенъ продуктъ. Има посегателство върху народното здраве. Престъплението се открива. Налага се наказание.

Съвѣстите сѫ спокойни. Всички сѫ доволни.

Доволна и спокойна е била Дирекцията, че е подушила и открила престъплението. Доволенъ и спокоенъ е билъ химикътъ, че е извършилъ добросъвѣтна анализа. Доволенъ и спокоенъ е билъ сѫдията, че е наказалъ престъпника. Най-доволенъ е билъ самиятъ престъпникъ, че законътъ и бюрократщината сѫ му дали възможностъ да продължава своето престъпно занятие, да убива народното здраве и само съ нѣкакви си 400 лв. да изкупи грѣховетъ си.

Билъ ли е доволенъ потребителътъ на фалшивирания оцетъ?

**Книга трета ще излѣзе на 5. де-
кемврий.**

*) Съобщава сп. „Химия и индустрия“, год. I, кн. 8.